

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak op de hoger beroepen van:

1. de minister van Justitie,
2. mede ten behoeve van haar vier minderjarige kinderen,
appellanten,

tegen de uitspraak in zaak nr. AWB 07/30893 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, van 28 augustus 2007 in
het geding tussen:

appellante sub 2,

en

appellant sub 1.

1. Procesverloop

Bij besluit van 17 juli 2007 is ten aanzien van appellante sub 2 (hierna: de vreemdeling) een vrijheidsontnemende maatregel toegepast, die nadien is voortgezet. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 28 augustus 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam (hierna: de rechtbank), het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, gelast dat de minister de vreemdeling overplaatst naar een voor de tenuitvoerlegging van de maatregel geschikte locatie en haar schadevergoeding toegekend. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant sub 1 (hierna: de minister) bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 4 september 2007, en de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op dezelfde dag, hoger beroep ingesteld. Deze brieven zijn aangehecht.

De minister en de vreemdeling hebben een verweerschrift ingediend.

De Afdeling heeft de zaak ter zitting behandeld op 9 oktober 2007, waar de minister, vertegenwoordigd door mr. D. Kuiper, ambtenaar in dienst van het Ministerie van Justitie, en de vreemdeling, vertegenwoordigd door mr. I.M. Zuidhoek, advocaat te Groningen, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. De minister klaagt, samengevat weergegeven, dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat het voortduren van de vrijheidsontnemende maatregel vanaf 22 augustus 2007 onzorgvuldig is, omdat hij heeft verzuimd actief naar een minder ingrijpend alternatief voor de vrijheidsontnemende maatregel te zoeken. De minister betoogt dat de rechtbank aldus heeft miskend dat hij kon volstaan met een onderzoek naar het concreet door de vreemdeling aangedragen opvangadres.

De minister klaagt voorts dat de rechtbank, door te overwegen dat de voortzetting van de vrijheidsontnemende maatregel vanaf 22 augustus 2007 bij afweging van de betrokken belangen in redelijkheid niet meer gerechtvaardigd is te achten, heeft miskend dat het aan hem is te beoordelen of met een vrijheidsbeperkende maatregel kan worden volstaan en dat het in paragraaf A6/1.5 van de Vreemdelingenencirculaire 2000 (hierna: de Vc 2000) geformuleerde beleid het opleggen van een vrijheidsontnemende maatregel aan een ouder met minderjarige kinderen niet uitsluit. Nu de vreemdeling geen adequaat alternatief heeft aangedragen en Uitzetcentrum Zestienhoven is ingericht voor het onderbrengen van jonge kinderen is de rechtbank, aldus de minister, mede gelet op het belang van de grensbewaking, ten onrechte tot haar oordeel gekomen.

2.1.1. In paragraaf A6/1.5 van de Vc 2000 staat, voor zover thans van belang, het volgende vermeld:

"Vrijheidsontneming is een ingrijpende maatregel. De toepassing daarvan moet daarom tot het strikt noodzakelijke beperkt blijven. De noodzaak van een zo beperkt mogelijke toepassing van vrijheidsontneming bestaat in versterkte mate wanneer het gaat om jeugdige personen jonger dan 16 jaar. Voordat tot vrijheidsontneming overgegaan wordt, moet worden gezien of volstaan kan worden met de aanzegging te verblijven op een bij de Korpschef, ambtenaar belast met grensbewaking of hulpofficier van justitie bekend opvangadres (bijvoorbeeld bij familie, kennissen of andere particuliere personen)."

2.1.2. De in deze paragraaf neergelegde beleidsuitgangspunten sluiten het opleggen van een vrijheidsontnemende maatregel op grond van artikel 6, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000 die mede betrekking heeft op een of meer minderjarige kinderen niet uit, doch strekken ertoe dat deze maatregel zo beperkt mogelijk wordt toegepast en van zo kort mogelijke duur is.

2.1.3. Ter zitting van de Afdeling heeft de minister toegelicht dat hij volgens dit beleid niet gehouden was vóór de inbewaringstelling van de vreemdeling te onderzoeken of in haar geval met een vrijheidsbeperkende maatregel kon worden volstaan. Volgens de minister wordt het beleid aldus toegepast, dat eerst tot een zodanig onderzoek wordt overgegaan indien de betrokken vreemdeling een alternatief voor de vrijheidsontnemende maatregel heeft aangedragen. Omdat het risico van onttrekking aan het toezicht bij het opleggen van een vrijheidsbeperkende maatregel in de door de overheid geboden opvangvoorzieningen te groot wordt geacht, wordt, aldus de minister, slechts onderzoek gedaan naar door de vreemdeling aangedragen opvangmogelijkheden bij particuliere personen of instellingen. In het geval van de vreemdeling kon daarom worden volstaan met een onderzoek naar de door haar voorgestelde huisvesting bij haar zuster. De minister wijst er in dit verband, onder verwijzing naar de Verordening (EG) Nr. 562/2006 van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van een communautaire code betreffende de overschrijding van de grenzen door personen (de Schengengrenscode), op dat het niet alleen in het belang van Nederland maar ook in dat van de andere Schengenstaten die het grenstoezicht aan de binnengrenzen hebben afgeschaft is dat de vreemdeling zich niet aan het grenstoezicht zal onttrekken.

2.1.4. De Afdeling ziet geen grond voor het oordeel dat de minister voornoemd beleid niet in redelijkheid op deze wijze heeft mogen toepassen. Gelet hierop heeft de rechtbank ten onrechte overwogen dat de minister zijn onderzoek niet heeft mogen beperken tot de vraag of volstaan kon worden met de aanzegging te verblijven op het door de vreemdeling aangedragen opvangadres.

De rechtbank heeft eveneens ten onrechte overwogen dat het voortduren van de vrijheidsontnemende maatregel bij afweging van de betrokken belangen vanaf 22 augustus 2007 in redelijkheid niet meer gerechtvaardigd is te achten. Weliswaar wegen de belangen van de vreemdeling en haar minderjarige kinderen zwaar, doch daar staat tegenover dat – naar niet in geschil is – gronden voor het opleggen van de maatregel

aanwezig waren. Van belang is voorts dat het grensbewakingsbelang zich niet alleen tot Nederland beperkt, maar het gehele Schengengebied bestrijkt en dat bovendien onbestreden is gebleven dat Uitzetcentrum Zestienhoven ook is ingericht voor het onderbrengen van gezinnen met jonge kinderen.

De grieven slagen.

2.2. De grieven van de vreemdeling, waarin zij, samengevat weergegeven, klaagt dat de rechtbank heeft miskend dat de vrijheidsontnemende maatregel van aanvang af onrechtmatig is, falen, gelet op hetgeen hiervoor is overwogen.

2.3. Het hoger beroep van de vreemdeling is ongegrond en het hoger beroep van de minister is gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling het beroep van de vreemdeling, nu uit het vorenoverwogene voortvloeit dat de voorgedragen beroepsgronden geen aanleiding geven tot een ander oordeel, alsnog ongegrond verklaren. Er bestaat geen grond voor schadevergoeding.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep van de vreemdeling ongegrond;
- II. verklaart het hoger beroep van de minister gegrond;
- III. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, van 28 augustus 2007 in zaak no. AWB 07/30893;
- IV. verklaart het door de vreemdeling bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep ongegrond;
- V. wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, Voorzitter, en mr. H. Troostwijk en mr. M.G.J. Parkins-de Vin, Leden, in tegenwoordigheid van mr. B. van Dokkum, ambtenaar van Staat.

w.g. Lubberdink
Voorzitter

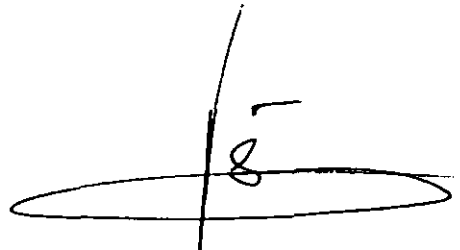
w.g. Van Dokkum
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 31 oktober 2007

480.

Verzonden: 31 oktober 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line extending to the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Afschrift**Model M19 Beschikking tot aanwijzing van een ruimte of plaats ingevolge art. 6 lid 1 of lid 1 en 2 van de Vreemdelingenwet**

V-nummer :
Kmar-incidentnr. : 408605

Piketadvocaat : _____ Tel: _____

Ondergetekende, Michael Joe Filander, Wachmeester der 1e klasse

ambtenaar der Koninklijke Marechaussee, belast met de grensbewaking en dienstdoend als Hoofd van de Doorlaatpost.,

Overwegende dat, aan

Achternaam :
Voorna(a)m(en) :
Geslacht : Vrouwelijk
Geboortedatum :
Geboorteplaats :
Geboorteland : Afghanistan
Nationaliteit : Saoediarabische
Burgerlijke staat : gehuwd
Tegzamen met haar kinderen jonger dan 16 jaar

BVD lokatie:		AC Schiphol	
Beschikking:			
U/LAD ontvangstdatum:			
Bereikt:			
BVD ontvangstdatum:		17 JUL 2007	
Registratie in:	naam mdr:	GB	
INDIS:	datum:	17-07-2007	
invoer:	naam mdr:		
controle:	datum:		

(X)artikel 13 juncto artikel 5 van de Verordening (EG) Nr. 562/2006 van 15 maart 2006 tot vaststelling van een communautaire code betreffende de overschrijding van de grenzen door personen (voor onderdanen van derde landen)

() artikel 3, lid 1 onder d van de Vreemdelingenwet juncto artikel 8.8 of 8.5 van het Vreemdelingenbesluit (voor personen die vallen onder het Gemeenschapsrecht inzake vrij verkeer of onderdanen van België en Luxemburg)
(eventueel hieronder overige gegevens vermelden)

wordt aan betrokkene(n) op grond van art. 6 lid 1 en lid 2 van de Vreemdelingenwet de verplichting opgelegd zich op te houden in :

Aanmeldcentrum Schiphol

Deze beschikking is door mij onmiddellijk aan de vreemdeling uitgereikt.
Nadat ik aan betrokkene de strekking en inhoud van deze aanwijzing medegedeeld had,

() in de Nederlandse taal, welke door betrokkene in voldoende mate beheerst wordt;
(X) in de Engels taal, welke door mij verbalisant en de vreemdeling in voldoende mate beheerst wordt;
() d.m.v. de tolk in de taal van het tolkencentrum in persoon, verklaarde hij/zij deze beschikking te begrijpen.

Schiphol, 17-07-2007

ambtenaar der Koninklijke Marechaussee, belast met de grensbewaking en dienstdoend als Hoofd van de Doorlaatpost., Michael Joe Filander, Wachmeester der 1e klasse

(handtekening)

Noot 1 Beroep tegen deze maatregel kan schriftelijk worden ingesteld bij de rechtbank te 's-Gravenhage, Centraal intakebureau vreemdelingenzaken, Dreef 30, 2012 HS Haarlem.

Noot 2 Na indiening van een eerste beroep (of eerste kennisgeving van de IND) zult u - indien de maatregel niet voor die tijd opgeheven is - (uiterlijk) op de 35e dag na aanvang van de vrijheidsontneming door een rechtbank gehoord worden. De oproep om op de zitting te verschijnen ontvangt u op het moment dat u naar de rechtbank vervoerd zal worden.

SBR U3 VREEMDELINGEN

Rechtbank 's-Gravenhage
zittinghoudende te Amsterdam
enkelvoudige kamer vreemdelingenzaken

11

Uitspraak

op grond van artikel 8:70 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb)
jº artikel 94 en artikel 106 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)

reg. nr.: AWB 07/30893

V-nr.:

inzake: (gesteld te zijn) geboren op , van
Saoudische nationaliteit, verblijvende in Zestienhoven te Rotterdam, eiseres sub 1,
mede ten behoeve van haar vier minderjarige kinderen geboren op
eiser geboren op eiseres
sub 2, geboren op eiseres sub 3 en
geboren op eiseres sub 4,
gemachtigde: mr. I.M. Zuidhoek, advocaat te Groningen,
tegen: de Minister van Justitie, verweerder,
gemachtigde: mr. A.M.C de Haan, ambtenaar bij de Immigratie- en
Naturalisatiedienst van het Ministerie van Justitie.

I. ONTSTAAN EN LOOP VAN HET GEDING

Op 16 juli 2007 is eisers op grond van artikel 3 van de Vw 2000 op de luchthaven Schiphol de toegang tot Nederland geweigerd. Ten aanzien van eisers is op 17 juli 2007 de vrijheidsontnemende maatregel op grond van artikel 6, eerste en tweede lid, van de Vw 2000 toegepast.

Bij beroepsschrift van 2 augustus 2007 hebben eisers beroep ingesteld tegen het besluit van verweerder tot oplegging van de vrijheidsontnemende maatregel. Ingevolge artikel 94, eerste lid, van de Vw 2000 strekt het beroep tevens tot een verzoek om toekenning van schadevergoeding.

Het beroep is behandeld ter openbare zitting van 14 augustus 2007. Eisers zijn aldaar vertegenwoordigd door hun gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door zijn gemachtigde mr. W.R. Rohlf. De rechtbank heeft het onderzoek ter zitting gesloten en vervolgens heropend en behandeld ter openbare zitting van 16 augustus 2007. Eisers zijn aldaar verschenen, bijgestaan door hun gemachtigde en tolk. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door zijn gemachtigde mr. R.L. van Riel. De rechtbank heeft het onderzoek ter zitting geschorst en verweerder opgedragen nadere informatie te verstrekken. Bij brief van 17 augustus 2007 heeft verweerder aan deze opdracht gevolg gegeven. Bij brieven van 20 en 22 augustus 2007 heeft de gemachtigde van eisers hierop gereageerd en is tevens een verklaring van de zuster van eiseres sub 1 overgelegd. Op 21 augustus 2007 heeft de rechtbank aan verweerder nadere vragen gesteld. Verweerder heeft aan dit verzoek bij brief van 22 augustus 2007 gevolg gegeven. Bij brief van 24 augustus 2007 heeft de gemachtigde van eisers op deze brief gereageerd. Tevens is namens eisers op 24 augustus 2007 een rapport van *Defence for Children International Nederland* overgelegd.

SBR U3 VREEMDELINGEN

AWB 07/30893

2

Het onderzoek is ter zitting van 28 augustus 2007 hervat. Eisers zijn aldaar verschenen, bijgestaan door hun gemachtigde. Verweerder heeft zich doen-vertegenwoordigen door zijn in de aanhef genoemde gemachtigde. Ter zitting was tevens aanwezig F. Lahraoui, tolk in de Arabische taal. De rechtbank heeft het onderzoek ter zitting gesloten.

II. OVERWEGINGEN

De gemachtigde van eisers stelt zich op het standpunt dat de maatregel gelet op het belang van de minderjarige kinderen opgeheven moet worden, althans dat met een lichter middel moet worden volstaan. De gemachtigde van eisers stelt dat opvang bij de zus van eiseres sub 1, dan wel in een onderdaklocatie zoals de voormalige vertrekcentra Ter Apel en Vught een geschikt alternatief is. Verder heeft de gemachtigde van eisers aangegeven dat de Staatssecretaris van Justitie nog voor het einde van het zomerreces met een beleidswijziging zal komen inhoudende dat gezinnen alleen nog vlak voor vertrek voor de maximale duur van 14 dagen in vreemdelingsbewaring zullen worden geplaatst. Er valt niet in te zien waarom een dergelijk maximum in dit geval ook niet toegepast zou moeten worden.

De gemachtigde van verweerder stelt zich op het standpunt dat de maatregel rechtmatig voortduurt, aangezien er bij verweerder geen andere mogelijkheden tot alternatieve opvang bekend zijn. De woning van de zus van eiseres sub 1 is door verweerder niet geschikt bevonden. Daartoe heeft de gemachtigde van verweerder verwezen naar een ambtsbericht van de korpschef van regionaal politiekorps Noord- en Oost-Gelderland van 17 augustus 2007, waarin is overwogen dat de woningbouwvereniging inwoning van meerdere personen niet toe staat en plaatsing van eisers in de woning niet wenselijk is, gezien de mogelijke geluidsoverlast en overige overlast in de buurt.

Ingevolge artikel 6, eerste en tweede lid, van de Vw 2000 kan de vreemdeling aan wie toegang tot Nederland is geweigard, worden verplicht zich op te houden in een aangewezen ruimte of plaats, welke kan worden beveiligd tegen ongeoorloofd vertrek.

In paragraaf A6/1.5 van de Vreemdelingencirculaire 2000 is aangegeven dat de toepassing van de vrijheidsontneming tot het strikt noodzakelijke beperkt moet blijven en dat de noodzaak van een zo beperkt mogelijke toepassing in versterkte mate bestaat wanneer het gaat om jeugdige personen jonger dan 16 jaar. Voordat tot vrijheidsontneming wordt overgegaan, moet worden bezien of volstaan kan worden met de aanzegging te verblijven op een bij de Korpschef, ambtenaar belast met de grensbewaking of hulpofficier van justitie bekend adres (bijvoorbeeld bij familie, kennissen of andere particuliere personen).

Zoals door verweerder is aangegeven in zijn brief van 22 augustus 2007, sluit voornoemd beleid toepassing van de maatregel op één of meer minderjarige kinderen niet uit, doch strekt het ertoe dat deze maatregel zo beperkt mogelijk wordt toegepast en van zo kort mogelijke duur is.

Ter beantwoording van de vraag of verweerder bij afweging van de betrokken belangen in redelijkheid de vrijheidsontnemende maatregel heeft kunnen opleggen, dienen de belangen van verweerder te worden afgewogen tegen de belangen van eisers, een moeder met vier minderjarige kinderen. Eisers verblijven thans zes weken in een gesloten inrichting. Onbestreden is dat in deze inrichting er slechts beperkte mogelijkheden zijn voor de kinderen, waarvan de jongste zes jaar is, om te bewegen en te spelen. Ook de mogelijkheid tot het volgen van onderwijs is, hoewel aanwezig, beperkt. Bovendien is de impact van het verblijf in een gesloten inrichting op de kinderen, zoals nader onderbouwd in het door de gemachtigde van eisers overgelegde rapport van *Defence for Children International Nederland*, een belang dat uitdrukkelijk in de afweging moet worden betrokken. Verweerder heeft desgevraagd gesteld dat zijn belang is gelegen in de bewaking van de grens en aldus van het voorkomen van ongewenste toegang tot Nederland. Verweerder heeft desgevraagd aangegeven dat hij zich niet verzet tegen het opleggen van een lichter middel. De rechtbank leidt hieruit af dat het grensbelang zich niet verzet tegen het enkel opleggen van de vrijheidsbeperkende maatregel als bedoeld in artikel 6, eerste lid, Vw 2000, mits een daarvoor geschikte locatie voorhanden is. Gelet op de belangen van eisers en gezien het beleid zoals hiervoor is aangehaald, ligt het naar het oordeel van de rechtbank op de weg van verweerder actief naar een alternatief te zoeken voor het

SBA 03 VREEMDELINGEN

AWB 07/30893

3

opleggen van de vrijheidsontnemende maatregel. Hoewel ook van eisers inspanning mag worden verwacht om een alternatieve locatie aan te dragen, zoals zij ook hebben gedaan, volgt uit het hiervoor aangehaalde beleid van verweerder niet dat verweerder slechts hoeft te onderzoeken of de door eisers aangedragen locatie al dan niet geschikt is. Aangezien detentie van minderjarige kinderen zoveel mogelijk moet worden voorkomen en qua duur zo veel mogelijk moet worden beperkt, dient verweerder ook zelfstandig naar een alternatief te zoeken.

Niet gebleken is dat verweerder een dergelijk onderzoek heeft verricht. Op het verzoek van de rechtbank in haar brief van 21 augustus 2007 om na te gaan of er geen andere geschikte opvanglocatie te vinden is, zoals bijvoorbeeld een onderzoeks- en opvangcentrum, heeft verweerder enkel aangegeven dat er bij verweerder geen andere mogelijkheden tot alternatieve opvang bekend zijn. Verweerder heeft niet zelfstandig onderzocht of er andere, particulier of publieke mogelijkheden zijn. Weliswaar heeft verweerder ter zitting aangegeven dat een asielzoekerscentrum is overwogen maar niet geschikt is bevonden, omdat het niet voor deze doelgroep is bedoeld. Verweerder heeft echter desgevraagd niet kunnen onderbouwen waarom eisers niet tot de doelgroep behoren, hoewel zij een asielaanvraag hebben ingediend. Evenmin heeft verweerder kunnen aangeven waarom eisers niet in een opvanglocatie kunnen worden opgevangen, zoals voorgesteld door de gemachtigde van eisers. Uit het voorgaande volgt dat het voortduren van de vrijheidsontnemende maatregel naar het oordeel van de rechtbank sinds de reactie van verweerder op het verzoek van de rechtbank, te weten 22 augustus 2007, onzorgvuldig is. Tevens is deze bij afweging van de betrokken belangen vanaf dat moment in redelijkheid niet meer gerechtvaardigd te achten. De rechtbank betreft bij dit oordeel, de belangen van eisers en verweerder zoals hiervoor zijn aangegeven, het beleid van verweerder om detentie van minderjarigen zoveel te voorkomen en qua duur te beperken, de duur van de maatregel, alsmede de omstandigheid dat er geen concreet zicht is op uitzetting op korte termijn. Weliswaar verwacht verweerder op 2 september 2007 een reactie op de Dublinclaim die op Frankrijk is gelegd, doch verweerder kon niet aangeven op welke termijn sprake kon zijn van een (onherroepelijk) besluit tot uitzetting.

Het beroep is gegrond. De rechtbank ziet in het voorgaande aanleiding om verweerder op grond van artikel 94, vierde lid, van de Vw 2000 te bevelen de wijze van tenuitvoerlegging van de maatregel te wijzigen, in die zin dat eisers zullen worden overgeplaatst naar een plaats van vrijheidsbeperking als bedoeld in artikel 6, eerste lid, van de Vw 2000.

De rechtbank ziet in het vorenstaande aanleiding eisers ten laste van de Staat der Nederlanden een vergoeding als bedoeld in artikel 106 van de Vw 2000 toe te kennen en wel tot een bedrag van € 45,- per dag dat eisers in het Grenshospitium ten onrechte aan de vrijheidsontnemende maatregel onderworpen is geweest, derhalve in totaal € 1350,-.

Gelet op het voorgaande is er aanleiding om verweerder als in het ongelijk gestelde partij te veroordelen in de kosten die eiser in verband met de behandeling van het beroep bij de rechtbank redelijkerwijs heeft moeten maken. Deze kosten zijn op de voet van het bepaalde in het Besluit proceskosten bestuursrecht vastgesteld op €966,- (*1 punt voor het beroepschrift, *1 punt voor het verschijnen ter zitting, *0,5 punt voor het verschijnen ter nadere zittingen; waarde per punt € 322,-, wegingsfactor *).

SBR U3 VREEMDELINGEN

AWB 07/30893

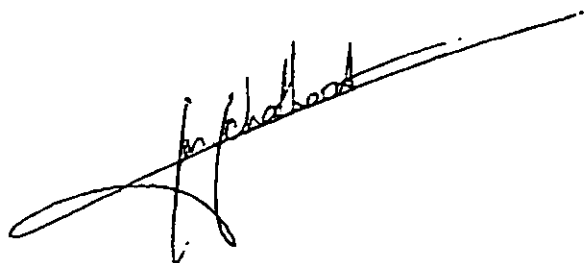
4

III. BESLISSING

De rechtbank

- verklaart het beroep-gegrond;
- beveelt de wijze van tenuitvoerlegging van de maatregel te wijzigen in die zin dat eisers zullen worden overgeplaatst naar een plaats van vrijheidsbeperking zoals hiervoor is overwogen;
- veroordeelt de Staat der Nederlanden tot vergoeding van de schade, groot € 1350,- (zegge: een duizend driehonderd en vijftig euro), te betalen aan eisers;
- veroordeelt verweerder in de proceskosten van eiser tot een bedrag groot € 966,- (zegge: negenhonderd en zesenzestig euro), te betalen door de Staat der Nederlanden aan de griffier van deze rechtbank.

Deze uitspraak is gedaan op 28 augustus 2007 door mr. S.M. Schothorst, voorzitter, in tegenwoordigheid van mr. M.C. Groot, griffier, en bekendgemaakt door verzending aan partijen op de hieronder vermelde datum.



Afschrift verzonden op:

Conc.: MG
Coll:
D: B

28 AUG. 2007

Tegen deze uitspraak staat hoger beroep open op de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (adres: Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage). De termijn voor het instellen van hoger beroep bedraagt één week. Naast de vereisten waaraan het beroepschrift moet voldoen op grond van artikel 6:5 van de Awb (zoals het overleggen van een afschrift van deze uitspraak) dient het beroepschrift ingevolge artikel 85, eerste lid, van de Vw 2000 een of meer grieven te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

Justitie



Immigratie- en Naturalisatiedienst

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA DEN HAAG

12
RAAD VAN STATE
INGEKOMEN

- 4 SEP 2007

ZAAKNR.

AAN:

BEHANDELD: DO: PAR:

Hoger beroepschrift

vreemdelingenzaken

Van:
de Minister van Justitie
te 's-Gravenhage,
appellant

Tegen:
de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage,
zittinghoudende te Amsterdam
van 28 augustus 2007
met kenmerk AWB 07/30893

Inzake:

met kenmerk 0707.17.0377
aan te duiden als verweerders
gemachtigde: mr. I.M. Zuidhoek
advocaat te Groningen

Proces
Procesvertegenwoordiging

Bordewijklaan 62
2591 XR Den Haag

Postbus 30120
2500 GC Den Haag

mr F. Boone
070 779 4339

Justitie



1. Inleiding

De Minister komt in hoger beroep van de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Amsterdam, van 28 augustus 2007, verzonden op diezelfde datum, met kenmerk AWB 07/30893, in welke zaak de rechtbank het beroep gericht tegen het besluit van 17 juli 2007 gegrond heeft verklaard, de wijze van tenuitvoerlegging heeft bevolen en verweerders een schadevergoeding ten laste van de Staat der Nederlanden heeft toegekend ten bedrage van € 1350,-- (*bijlage*).

2. Achtergronden

Bij besluit van 17 juli 2007 is verweerders krachtens artikel 6, eerste en tweede van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna : Vw) een vrijheidsontnemende maatregel opgelegd.

Bij uitspraak van 28 augustus 2007, met kenmerk AWB 07/30893 heeft de rechtbank het daartegen door verweerder ingestelde beroep gegrond verklaard en verweerders een schadevergoeding ten laste van de Staat der Nederlanden heeft toegekend ten bedrage van € 1350,--.

3. Standpunt minister

3.1. De minister heeft twee grieven tegen de uitspraak van de rechtbank.

Grief 1

3.2. Ten onrechte overweegt de rechtbank het volgende:

"Gelet op de belangen van eisers en gezien het beleid zoals hiervoor is aangehaald, ligt het naar het oordeel van de rechtbank op de weg van verweerder actief naar een alternatief te zoeken voor het opleggen van de vrijheidsontnemende maatregel. Hoewel ook van eisers inspanning mag worden verwacht om een alternatieve opvang aan te dragen, zoals zij ook hebben gedaan, volgt uit het hiervoor aangehaalde beleid van verweerder niet dat verweerder slechts hoeft te onderzoeken of de door eiser aangedragen locatie al dan niet geschikt is. Aangezien detentie van minderjarige kinderen zoveel mogelijk moet worden voorkomen en qua duur zo veel mogelijk moet worden beperkt, dient verweerder ook zelfstandig naar een alternatief te zoeken. Niet is gebleken dat verweerder een dergelijk onderzoek heeft verricht. (...) Uit het voorgaande volgt dat het voortduren van de vrijheidsontnemende maatregel naar het oordeel van de rechtbank sinds de reactie van verweerder op het verzoek van de rechtbank, te weten 22 augustus 2007, onzorgvuldig is. Tevens is deze blij afweging van de betrokken belangen vanaf dat moment in redelijkheid niet meer rechtvaardig te achten. De rechtbank betreft bij dit oordeel, de belangen van eisers en verweerder zoals hiervoor zijn aangegeven, het beleid van verweerder om detentie van minderjarigen zoveel mogelijk te voorkomen en qua duur te beperken, en de duur van de maatregel, alsmede de omstandigheid dat er geen concreet zicht is op uitzetting op korte termijn. Weliswaar verwacht verweerder op 2 september 2007 een reactie op de Dublinclaim die op Frankrijk is gelegd, doch verweerder kon niet aangeven op welke termijn sprake kon zijn van een (onherroepelijk) besluit tot uitzetting.

Grief 2

3.3. Ten onrechte overweegt de rechtbank het volgende:

"Het beroep is gegrond. De rechtbank ziet in het voorgaande aanleiding om verweerder op grond van artikel 94, vierde lid, Vw 2000 te bevelen de wijze van tenuitvoerlegging van de maatregel te wijzigen, in die zin dat eisers zullen worden overgeplaatst naar een plaats van vrijheidsbeperking als bedoeld in artikel 6, eerste lid, van de Vw 2000.

De rechtbank ziet in het vorenstaande aanleiding eisers ten laste van de Staat der Nederlanden een vergoeding als bedoeld in artikel 106 van de Vw 2000 toe te kennen en wel tot een bedrag van € 45,- per dag dat eisers in het Grenshospitium ten onrechte aan de vrijheidsontnemende maatregel onderworpen is geweest, derhalve in totaal € 1350,-.

Toelichting

3.4. Ten onrechte heeft de rechtbank overwogen dat de Minister actief naar een -particulier of publiek- alternatief moet zoeken voor het opleggen van de vrijheidsontnemende maatregel. Ten onrechte heeft de rechtbank de wijziging van de tenuitvoerlegging van de maatregel bevolen naar een plaats van vrijheidsbeperking, omdat de Minister een dergelijk zelfstandig onderzoek niet heeft verricht.

De Minister is van oordeel dat de rechtbank een onjuiste belangenafweging heeft gemaakt. Het is immers aan de Minister om te bepalen of kan worden volstaan met een vrijheidsbeperkende maatregel. De belangenafweging die de Minister in dat kader maakt dient de rechtbank terughoudend te toetsen. Het oordeel van de rechtbank, dat de Minister actief moet zoeken naar een alternatief voor de opgelegde vrijheidsontnemende maatregel, getuigt niet van een dergelijke toets.

De Minister wijst voorts op het volgende. Volgens paragraaf A6/1.5 van de Vw 2000 is een vrijheidsontneming een ingrijpende maatregel zodat de toepassing daarvan tot het strikt noodzakelijke beperkt dient te blijven, met name wanneer het gaat om jeugdige personen jonger dan 16 jaar. Voordat tot vrijheidsontneming wordt overgegaan, moet worden bezien of volstaan kan worden met de aanzegging te verblijven op een bij de korpschef, ambtenaar belast met grensbewaking of hulpofficier van justitie bekend opvangadres (bijvoorbeeld bij familie, kennissen of andere particulier personen).

Het in deze paragraaf neergelegde beleidsuitgangspunt sluit het opleggen van een vrijheidsontnemende maatregel op grond van artikel 6, eerste en tweede lid, Vw 2000 die mede betrekking hebben op een of meer minderjarige kinderen niet uit doch strekken ertoe dat deze maatregel zo beperkt mogelijk wordt toegepast en van zo kort mogelijke duur is.

De Minister heeft conform het voornoemde beleidsuitgangspunt een belangenafweging gemaakt en, blijkens het proces-verbaal van 17 augustus 2007, onderzocht of verweerders konden verblijven op het door hun aangedragen adres. Op de Minister rust echter niet de verplichting om actief naar particuliere of publieke mogelijkheden voor opvang te zoeken als alternatief voor de vrijheidsontnemende maatregel. Een dergelijke

verplichting verhoudt zich bovendien niet met het grensbewakingbelang. De Minister verwijst hierbij naar artikel 13, vierde lid, van de Schengengrenscode, waarin is bepaald dat ingeval een onderdaan van een derde land de toegang wordt geweigerd, de grenswachters erop toe zien dat die persoon het grondgebied van de betrokken lidstaat niet betreedt. Dit heeft de rechtbank miskend.

Naar het oordeel van de Minister bestond geen aanleiding de wijziging van de tenuitvoerlegging te bevelen. Weliswaar betreft het hier een gezin met jong kinderen en moeten hun belangen zwaar wegen, doch daar staat tegenover dat – naar niet in geschil is – voor het opleggen van de maatregelen gronden aanwezig zijn. Voorts was er, gezien voornoemd proces-verbaal, geen alternatieve opvang beschikbaar. Van belang is voorts dat verweerders zijn ondergebracht in Zestienhoven te Rotterdam, dat is ingericht voor het onderbrengen van gezinnen met (jonge) kinderen.

In aanmerking genomen het grensbewaringsbelang dat zich niet alleen tot Nederland beperkt, maar het gehele Schengengebied bestrijkt, bestond naar het oordeel van de Minister geen grond voor het oordeel dat de vrijheidsontnemende maatregel bij alle daarbij betrokken belangen niet in redelijkheid gerechtvaardigd is. De rechtbank heeft derhalve ten onrechte de wijziging van de tenuitvoerlegging bevolen.

Vgl:

- AbRS, 11 april 2003, nr. 200300822/1 (productie 1)

- AbRS, 8 mei 2003, nr. 200300331/1 (productie 2)

4. Conclusie

Gelet op het vorenstaande kan de uitspraak van de rechtbank niet in stand blijven. De Minister verzoekt uw Afdeling het hoger beroep gegrond te verklaren, de uitspraak van de rechtbank te vernietigen, en te doen wat deze had behoren te doen, namelijk het inleidende beroep ongegrond te verklaren.

's-Gravenhage, 4 september 2007

Gemachtigde

mr. F. Boone
senior procesvertegenwoordiger
Ministerie van Justitie
Immigratie- en Naturalisatiedienst
Proces Procesvertegenwoordiging
Postbus 30120
2500 GC Den Haag
telefoon 070 – 779 4339
telefax 070 – 779 4545

Tiebout

advocaten

Tb.

Groningen
Prædijussingel 1
9711 AA Groningen
T (050) 589 25 79
F (050) 360 16 23
info.groningen@tiebout.nl
www.tiebout.nl

dhv mr. R. van Asperen
dhv mr. M. Schuring*
dhv mr. K.B. Spoelstra
dhv mr. B. van Dijk
mvr mr. I.M. Zuidhoek
mvr mr. M.R.M. Schaap

Roden
Mensingheweg 1
Postbus 330
9300 AH Roden
T (050) 501 50 80
F (050) 501 50 45
info.roden@tiebout.nl
www.tiebout.nl

dhv mr. J.G. Rissik
dhv mr. S. El Hami
mvr mr. J.M. Aafer
mvr mr. L. Sandberg

Derdenrekening
ABN-AMRO
60.59.22.470
t.n.v.
Stichting Beheer
Derdengelden
Tiebout Advocaten.
*NMI-mediator

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
5166	B - 4 SEP 2007
ZAAKNR.	0364
AAN:	13
BEHANDELD: DD:	PAR:

Raad van State
Postbus 20019
2500 EA DEN HAAG

Per telefax: (070) 365 13 80
en per aangetekende post

Groningen, 4 september 2007

Inzake: Hb uitspraak 28-08-07
Uw ref:
Onze ref: 520307884/IMZ/jt

Email: inge.zuidhoek@tiebout.nl
Doorkiesnr. secr.: (050) 366 37 39
IND nr. 0707.17.3077

HOGER BEROEP VREEMDELINGENZAKEN

Geachte heer, mevrouw,

Hierbij teken ik, daartoe bepaaldelijk gevolmachtigd, namens
minderjarige kinderen, allen verblijvende te
aan tegen bijgaande uitspraak van de Rechtbank 's Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam,
d.d. 28 augustus 2007.

Allereerst wordt u verzocht alle feiten, weren en stellingen, zoals naar voren gebracht in
eerste instantie, hier als ingelast en herhaald te beschouwen.

Grief 1

De Rechtbank overweegt:

"Aangezien detentie van minderjarige kinderen zoveel mogelijk moet worden voorkomen en
qua duur zoveel mogelijk moet worden beperkt, dient verweerder ook zelfstandig naar een
alternatief te zoeken.

Niet gebleken is dat verweerder een dergelijk onderzoek heeft verricht. Op het verzoek van
de rechtbank in haar brief van 21 augustus 2007 om na te gaan of er geen andere
geschikte opvanglocatie te vinden is, zoals bijvoorbeeld een onderzoeks- en
opvangcentrum, heeft verweerder enkel aangegeven dat er bij verweerder geen andere
mogelijkheden tot alternatieve opvang bekend zijn. Verweerder heeft niet zelfstandig
onderzocht of er andere, particulier of publieke mogelijkheden zijn.

Weliswaar heeft verweerder ter zitting aangegeven dat een asielzoekerscentrum is
overwogen maar niet geschikt is bevonden omdat het niet voor deze doelgroep is bedoeld.
Verweerder heeft echter desgevraagd niet kunnen onderbouwen waarom eisers niet tot de
doelgroep behoren, hoewel zij een asielaanvraag hebben ingediend. Evenmin heeft
verweerder kunnen aangeven waarom eisers niet in een opvanglocatie kunnen worden
opgevangen, zoals voorgesteld door gemachtigde van eisers.

Uit het voorgaande volgt dat het voortduren van de vrijheidsontnemende maatregel naar
het oordeel van de rechtbank sinds de reactie van verweerder op het verzoek van de
rechtbank, te weten 22 augustus, onzorgvuldig is."



RECHTER VAN DE RECHTBANK

De afzender aanvaardt aansprakelijkheid voor de inhoud van de afzender. De afzender aanvaardt aansprakelijkheid voor de inhoud van de afzender. De afzender aanvaardt aansprakelijkheid voor de inhoud van de afzender.

04-09-2007 19:56

050 3601623

97%

P.001

Tiebout

advocaten

Groningen

Prædiumsingel 1
9711 AA Groningen
T (050) 589 25 79
F (050) 360 16 23
info.groningen@tiebout.nl
www.tiebout.nl

dhf mr. R. van Asperen
dhf mr. M. Schuring
dhf mr. K.B. Spoelstra
dhf mr. B. van Dijk
mfw mr. I.M. Zuidhoek
mfw mr. M.R.M. Schaap

Roden

Mensingheweg 1
Postbus 330
9300 AH Roden
T (050) 501 50 80
F (050) 501 50 45
info.roden@tiebout.nl
www.tiebout.nl

dhf mr. S.G. Rissik
dhf mr. S. El Hami
mfw mr. S.M. Faber
mfw mr. L. Sandberg

Derdenrekening

ABN-AMRO
60.59.22.470
r.n.v.
Stichting Beheer
Derdengelden
Tiebout Advocaten.

*NMI-mediator

De rechtbank stelt dat het voortduren van de vrijheidsontnemende maatregel naar haar oordeel onzorgvuldig is sinds de reactie van de Minister op het verzoek van de rechtbank, te weten 22 augustus. De voorafgaande onderbouwing van deze stelling van de rechtbank dient echter tot de conclusie te leiden dat de vrijheidsontnemende maatregel *van het begin af aan* onzorgvuldig is geweest.

In paragraaf A6/1.5 van de Vc 2000 is immers aangegeven (zoals ook door de rechtbank aangehaald) "dat de toepassing van de vrijheidsontnemende maatregel tot het strikt noodzakelijke beperkt moet blijven en dat de noodzaak van een zo beperkt mogelijke toepassing in versterkte mate bestaat wanneer het gaat om jeugdige personen jonger dan 16 jaar." Voordat tot vrijheidsontnemende maatregel wordt overgegaan moet worden bezien of volstaan kan worden met de aanzegging te verblijven op een bij de Korpschef, ambtenaar belast met de grensbewaking of hulpofficier van justitie bekend adres. Zoals ook in het hiervoor geciteerde gedeelte van de uitspraak is overwogen heeft de Minister op geen enkele wijze onderzocht of er dergelijke mogelijkheden zijn, particulier danwel publiek. Het handelen van de Minister in deze was niet eerst onzorgvuldig nadat zij de brief van de rechtbank niet danwel onvoldoende beantwoordde. Uit het beleid en paragraaf A6/1.5 van de Vc 2000 en ook het verder aangehaalde uit de onderhavige uitspraak van de rechtbank vloeit voort dat *voorafgaand aan deze detentie* de Minister had moeten onderzoeken of er andere mogelijkheden waren om het verblijf van appellante en haar kinderen te regelen. Nu de Minister dit heeft nagelaten handelde deze in strijd met het voornoemde zodat van meet af aan de detentie onzorgvuldig geweest is.

Grief 2:

De rechtbank overweegt voorts:

"Tevens is deze bij afweging van de betrokken belangen vanaf dat moment in redelijkheid niet meer gerechtvaardigd te achten. De rechtbank betreft bij dit oordeel, de belangen van eisers en verweerder zoals hiervoor zijn aangegeven, het beleid van verweerder om detentie van minderjarigen zoveel te voorkomen en qua duur te beperken, de duur van de maatregel, alsmede de omstandigheid dat er geen concreet zicht is op uitzetting op korte termijn. Weliswaar verwacht verweerder op 2 september 2007 een reactie op de Dublinclaim die op Frankrijk is gelegd, doch verweerder kon niet aangeven op welke termijn sprake kon zijn van een (onherroepelijk) besluit tot uitzetting."

De belangenafweging valt niet pas op 22 augustus in het voordeel van appellanten uit maar reeds vanaf de aanvang van de detentie. De datum van 22 augustus is gekozen omdat op dat moment de Minister een onvoldoende bevredigende reactie gaf op het verzoek van de rechtbank om aan te geven in hoeverre een verblijf in opvang van overheidswege een alternatief voor de detentie kon zijn.

Maar ook vóór die datum diende de Minister de belangen af te wegen van de kinderen en hun moeder enerzijds en de grensbewaking anderzijds.

Het namens appellanten ingebrachte rapport van Defence for Children International Nederland maakt duidelijk dat het belang van de kinderen meegewogen moet worden en tevens dat een verblijf in een gesloten inrichting als het UC Zestienhoven een enorme impact heeft op de kinderen. Deze belangenafweging had de Minister aan het begin van de detentie dienen te maken, waarna deze in het voordeel van appellanten had dienen uit te vallen. In het Uitzetcentrum zijn immers voor de kinderen slechts zeer beperkte mogelijkheden om te spelen en de mogelijkheden om onderwijs te volgen zijn zeer beperkt.

In het rapport van Defence for Children International Nederland is tevens gemeld dat de Minister van plan is op zeer korte termijn beleid bekend te maken inhoudende dat detentie van kinderen nu werkelijk tot een minimum beperkt zal worden, niet langer dan twee weken en dan slechts alleen voorafgaand aan de uitzetting. De handelswijze van de Minister in deze zaak past slecht in deze nieuwe beleidsvisie. Concreet zicht op uitzetting op korte termijn was er vanaf het begin van de procedure niet, appellanten hebben in de zienswijze op het voornemen in het kader van de Dublinclaim reeds gemotiveerd bestreden dat Frankrijk het meest aangewezen land is om hun asielverzoek te behandelen. De datum 22 augustus maakt geen verschil in deze.

De Minister liet de belangenafweging voorafgaande aan de detentie totaal achterwege zodat van meet af aan de detentie niet gerechtvaardigd te achten is.



Tiebout

advocaten

Groningen
Pracdiuslingel 1
9711 AA Groningen
T (050) 589 25 79
F (050) 360 16 23
info.groningen@tiebout.nl
www.tiebout.nl

dhr mr. R. van Asperen
dhr mr. M. Schuring*
dhr mr. K.B. Spoorstra
dhr mr. B. van Dijk
mrw mr. J.M. Zuidhoek
mrw mr. M.A.M. Schaap

Roden
Mensingheweg 1
Postbus 330
9300 AM Roden
T (050) 501 50 80
F (050) 501 50 45
info.roden@tiebout.nl
www.tiebout.nl

dhr mr. S.G. Rissik
dhr mr. S. El Hani
mrw mr. J.M. Faber
mrw mr. L. Sandberg

Derdenrekening
ABN-AMRO
60.59.22.470
i.v.v.
Stichting Bekeer
Derdenrekening
Tiebout Advocaten.

*NMI-mediator

Grief 3:

De rechtbank overweegt tot slot:

"De rechtbank ziet in het vorenstaande aanleiding eisers ten last van de Staat der Nederlanden een vergoeding als bedoeld in artikel 106 van de Vw 2000 toe te kennen en wel tot een bedrag van 45 Euro per dag dat eisers in het Grenshospitium ten onrechte aan de vrijheidsontnemende maatregel onderworpen is geweest, derhalve in totaal 1350 Euro."

Gelet op het voorgaande ben ik van mening dat de detentie van meet af aan niet gerechtvaardigd is geweest en onzorgvuldig. De schadevergoeding dient overeenkomstig te worden vastgesteld.

Conclusie

Gelet op al het voorgaande wordt u verzocht het hoger beroep gegrond te verklaren met veroordeling van verweerder in de proceskosten in alle instanties en tot teruggave van het griffierecht.

Ik verzoek u het griffierecht af te willen schrijven van mijn rekening-courant.

In afwachting.

Hoogachtend.

J.M. Zuidhoek



Bijlage:

- kopie uitspraak d.d. 28 augustus 2007 (5 pagina's)

Voor de goede orde laat ik u weten dat ik wegens vakantie afwezig ben van
17 september tot en met 8 oktober a.s.

